

ΠΗΓΗ 3^η

Έκτος από το Πανεπιστήμιο Αθηνών που ιδρύθηκε το 1837 δημιουργήθηκαν 190 δημοτικά, 31 αποκαλούμενα ελληνικά σχολεία και τέσσερα γυμνάσια. Μεταξύ 1837 και 1857, 3.182 φοιτητές απέκτησαν στην Αθήνα διπλώματα, ενώ το ποσοστό όσων γνώριζαν γραφή και ανάγνωση αυξήθηκε μέχρι το 1840 στο 40% του ανδρικού πληθυσμού, ηλικίας άνω των 5 ετών. [...] Η σχετικά ταχύρρυθμη εξάπλωση της μόρφωσης αύξησε τις εντάσεις στην κοινωνία. Για τους απόφοιτους του Πανεπιστημίου, ιδιαίτερα τους νομικούς, ίσχυε σε σχέση με την επαγγελματική προοπτική το ίδιο όπως και για όλους τους άλλους: ή πίεση για μια θέση στο δημόσιο μεγάλωνε. Επίσης μεγάλωναν οι ατομικές απαιτήσεις για το επίπεδο ζωής, οι μορφωμένοι καθώς και οι μισομορφωμένοι άρχισαν να ενοχλούνται από την ανεπάρκεια των συνθηκών στην Ελλάδα, τη γενική καθυστέρηση σε σχέση με τις χώρες της Δύσης, και ή επιθυμία για συμμετοχή στις πολιτικές διαδικασίες ενίσχυε τη γενική δυσαρέσκεια. Φαίνεται ότι στην περίπτωση της Ελλάδας επιβεβαιώνεται ή υπόθεση ότι ή διαδικασία της γρήγορης εξάπλωσης της στοιχειώδους μόρφωσης συμπίπτει με την περίοδο πολιτικής αστάθειας και ότι κατά πάσα πιθανότητα ενισχύει αυτή την αστάθεια.

Gunnar Hering, *Τα πολιτικά κόμματα στην Ελλάδα 1821-1936*, τ. Α', Μ.Ι.Ε.Τ., Αθήνα 2004, σελ. 340-341